

## **5. VIKTIGE VILTOMRÅDER**

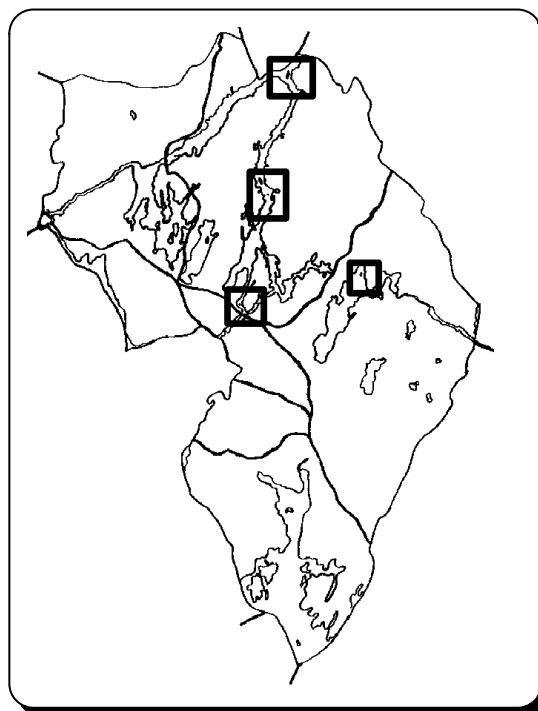
Disse områdene er også høyt prioritert som viltområder, men har ikke fullt så mange viktige kvaliteter for viltet som de særlig viktige viltområdene. I hovedsak gjelder de samme retningslinjene her som for de særlig viktige viltområdene.

Områdenes nummer refererer til nummereringen på viltkartet.

### **5.1 OMRÅDEBESKRIVELSER**

#### **8. Hekkeholmer i ferskvann**

Småøyer og holmer i ferskvann er ofte viktige hekkeplasser for fugl. Dette er først og fremst en tilpasning for å unngå rovdyr og eggtyver. Sårbare arter som fiskeørn og storlom hekket tradisjonelt på slike lokaliteter, men økt ferdsel på vannene har ført til at disse artene har trukket opp i åsene (fiskeørna), eller til mindre trafikkerte områder (storlomen). De vanligste hekkefuglene på holmene er idag ulike måkefuglarter og andefuglarter. Også maritime arter som gravand, tjeld, dverglo, steinvender mfl. kan finnes på småøyer i ferskvann. Den største trusselen for hekkefugl på disse øyene er ferdsel og forstyrrelser i hekketiden, men også vannstandsendringer i hekkeperioden kan ødelegge hekkingen for endel arter som bygger i vannkanten. De aktuelle lokalitetene i Sarpsborg blir kort presentert nedenfor i rekkefølge fra nord til sør:



#### **Rakkeren**

Tre små holmer utenfor Furuholmen. Alle tre er bevekstet med gress og starr, og på den midterste og største vokser det også noen få furuer, bjørker og seljer i en klynge. Både fiskemåke og makrellterne hekket der 22.06.1994 (OWK). Tjelden har hekket der ihvertfall siden 1983 og noen år framover. Det er usikkert om den fortsatt hekker på Rakkeren.

#### **Munkholmen**

En nesten treløs, gressbevekstet holme midt i Glomma på ca. 20 daa. I de senere årene har det hekket omkring 6 par kanadagås på Munkholmen. Dette er såpass tett at det må betegnes som en løs kolonihekking. Kanadagåsa er sterkt revirhevdende, også overfor andre arter. Andre andefuglarter er derfor ikke velkomne. Våren 1994 hadde imidlertid ei stokkand løst problemet med sine lite gjestfrie naboer. Den ble observert hekkende 3 meter oppe i ei lita furu, rett over redet til ei kanadagås.

### **Strømnesholmene**

Tre små holmer på tilsammen ca. 10 daa. Holmene er skogvokste, hovedsakelig med lauvskog. Den nordligste holmen har en fin bestand av grov osp med mange spettehull til hullrugere. Sandsvale har hekket i en leireskråning på den midterste øya, men det er usikkert om den fortsatt hekker her. 2 par kanadagås hekket på holmene i 1994.

### **Høna**

Et lite skjær utenfor Finnestad hvor det har hekket 4-5 par med makrellterne de siste årene. Det har også blitt rapportert om hekkende hettemåke på skjæret.

### **Midtskjær i Isesjø**

Et lite, sparsomt bevoskt skjær nord i Isesjø på drøye 2 daa. En hettemåkekoloni hekker årlig på skjæret, og oppimot 50 par har blitt observert.

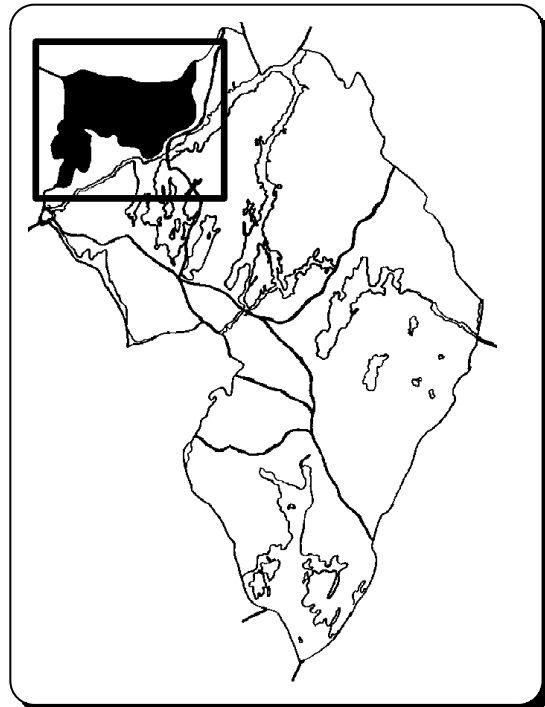
### **Amtmannskjæret**

Et lite skjær i Glomma omtrent 600 meter ovenfor Sarpefossen, bevoskt med gress og noen busker. Skjæret, som bare er på ca. 1 daa, er en viktig hekkeplass for såkalt "hvitfugl". Hettemåke er dominerende, men på grunn av det høge gresset er det umulig å telle bestanden uten å gå i land på holmen. Det ble imidlertid observert ca. 600 ind. hettemåke på og omkring skjæret før hekkesesongen 1994 startet.

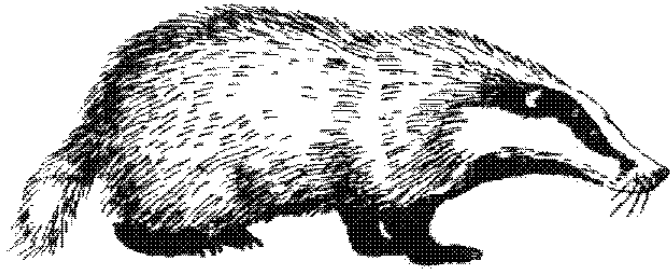
## **9. Agnalt**

Større barskogsområde som, sammen med tilstøtende arealer i Våler og Råde, utgjør et relativt stort sammenhengende viltområde (Wergeland Krog 1993a). Karrige åser med krokete småfuru skifter med frodige dråger med varmekjære arter som hassel og eik. Blåveis er en kalkkrevende art som vokser mange steder i liene nedenfor åsryggene. Østfolds nordligste forekomst av snylteplanten skjellrot er også funnet her. Det er ofte nær sammenheng mellom flora og fauna. Er floraen rik og variert, gjelder ofte det samme for faunaen. Flere tiurleiker, orrfugleiker og jerpelokaliteter er kartlagt. Området er også et viktig vinterbeite for elg. Kongeørn har blitt sett i området høst og vinter, og fiskeørn hekker her.

Vandrefalken hekket i en bergvegg fram til slutten av 1950-tallet. Trane hekket ved et skogstjern i området på midten av 1960-tallet, og i den samme lokaliteten hekket også smålom. Dette tjernet er nå drenert og hekkelokaliteten er ødelagt for de to nevnte artene.



Agnalt er fortsatt et rikt naturområde, men det er all grunn til å rope et varsko for videre utnyttelse av området. Stedvis særlig intensiv skogsdrift, ofte med få eller ingen



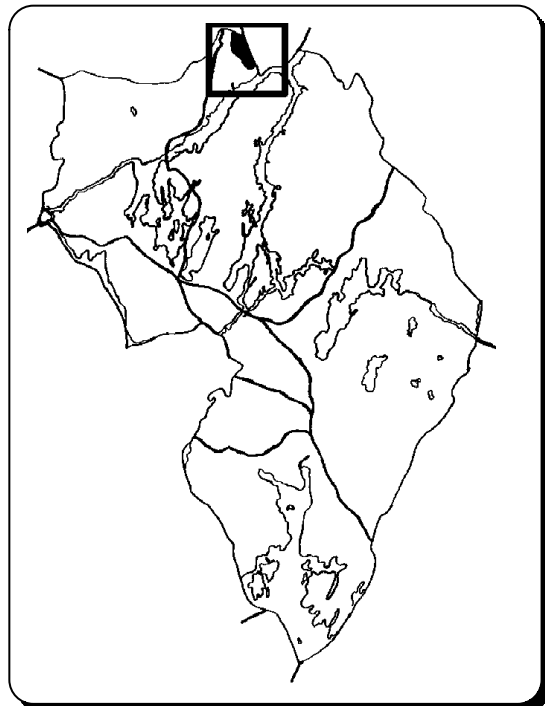
**Grevling**

flerbrukshensyn, skogsbilveier, myrgrøfting, turstier og lysløype, forsvarsanlegg, serveringshytte, mm. er førsteinntrykket av området sett fra skogsbilveiene. Deler av arealet er også kraftig kvalitetsmessig redusert som viltområde, men av hensyn til helheten har også de, for viltet, mindre verdifulle arealene også blitt innlemmet i viltområdet. Området omfatter flere lokaliteter med spesielle kvaliteter. Et eksempel er Trestikkmyra som er en av de få gjenværende intakte myrene i hele distriktet (GHA). Det bør legges opp til en felles forvaltning av dette viltområdet i samarbeid med kommunene Våler og Råde.

## **10. Minge**

Kupert barskogsområde som landskapsmessig hører sammen med et viktig viltområde i nabokommunen Skiptvet (Wergeland Krog 1993b). Vegetasjonen i området er hovedsakelig ulike typer barskog. Stedvis med stort innslag av lauv. Mange store osper gir hekkelokaliteter for hakkespetter. Både svartspett og grønnspett hekker i området. I utosen til Bergatjern er det observert flere hekkende par med duetrost, og skogsnipa hekker antakeligvis årvisst samme sted. Av truede og sårbare arter blir gaupa relativt ofte observert, og hønsehauken hekker i det tilgrensende området i Skiptvet.

Det er også en brukbar bestand med alle tre skogshønsartene i området, og på Skiptvetsiden ble det i 1993 registrert flere gode jerpebiotoper, to tiurleiker og to orrfuglleiker. Det bør legges opp til en felles forvaltning av dette viltområdet i samarbeid med nabokommunene Våler og Skiptvet.



## **11. Rørsjøen**

Frodig våtmarksområde i kulturlandskapet i Skjebergdalen. Området består av den nordøstlige delen av Isesjø, Buerelva som renner fra Børtevannet og ut i Rørsjøen, samt Buertjernet som idag blir forsøkt dyrket.

Rørsjøen som utgjør den største arealdelen av viltområdet er en grunn, næringsrik bukt i Isesjø. Rørsjøen har stedvis mektige takrørskoger, derav navnet. Særlig ved utløpet av Øbybekken hvor takrørskogen har bredt seg tvers over sjøen, og bare er gjennomskåret av en smal "kanal" med åpent vann. Buer elva er en ca. 2 km lang elvestrekning med små fosser, stryk og stilleflytende partier. Partiene med fosser og stryk finnes hovedsakelig i elvas øvre deler der den renner i skoglandskap, mens den i de nedre deler renner stille gjennom jordbrukslandskapet. Elveløpet er relativt trangt øverst, og er her omgitt av barskog. Videre nedover skifter landskapet karakter hvor lauvskog og beiter omgir elveløpet. En kantvegetasjon av lauvskog/busker i varierende mengde omgir elva der den renner gjennom dyrket mark. I de nedre deler finnes det en del kvasstarrump, svartor-strandskog, vier og pors.

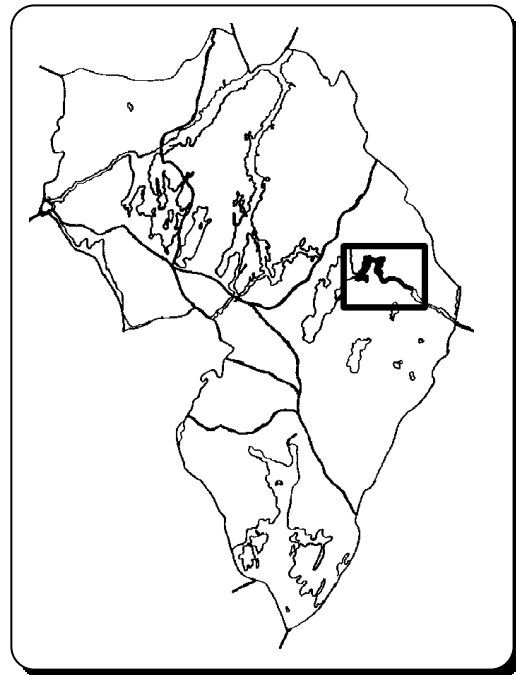
Buertjernet blir idag forsøkt pumpet tomt og dyrket, men har likevel blitt innlemmet i viltområdet da det i flomperioden om våren fortsatt er en viktig trekk-/beitelokalitet for mange arter vannfugl.

Rørvannet har først og fremst betydning for vannfugl i hekkeperioden, og for fugl som hekker i takrørsumper. Av vannfugl kan det nevnes at knoppsvane har hekket i området i flere år og sannsynligvis hekker også toppdykker årvisst. Det samme gjelder storkkand.

I takrørskogene er også sivspurv og rørsanger årvisse hekkearter. Myrsanger har også blitt hørt i området. Fiskeørna, som står oppført som en sårbar art i den norske rødlista (Størkersen 1992), hekker i nærheten og fisker ofte i sjøen. Vandrefalken er en truet art som år om annet blir observert her i området, sist i 1993. Rørsjøen sammen med Buertjernet fungerer også som rasteplasser for trekkfugler vår og høst. Store flokker med vipper, kvinender, enkeltbekkasin, sangsvaner mm. har blitt observert. I Buerelva hekker det flere par fossefall, og i 1993 ble det observert tre hekkende par. Vintererla er også en årvisst hekkefugl i elva og hekkende skogsnipe har blitt observert. I de nedre delene av elva hekker blant annet sivspurv og rørsanger.

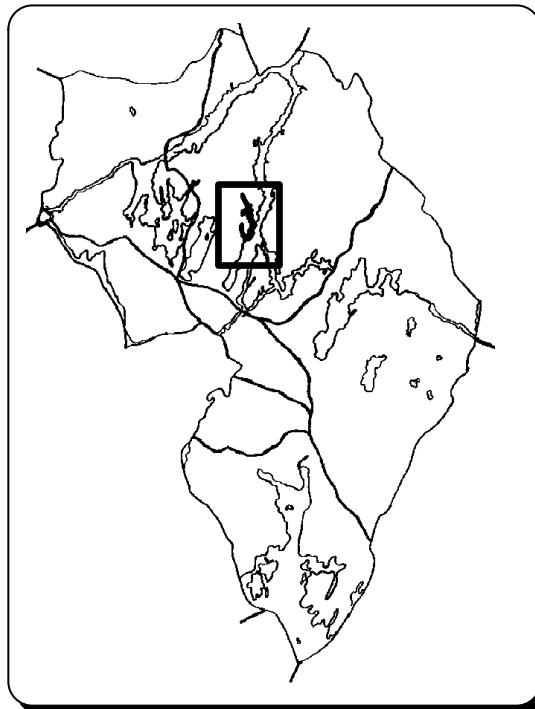
Elva fungerer også som overvintringsplass for flere fuglearter, og den mest tallrike arten som kan finnes her om vinteren er storkkanda. I 1994 overvintret det en flokk på 53 storkkender.

Både Rørsjøen, Buerelva og Buertjernet er nevnt som verdifulle viltbiotoper i en tidligere registrering av verneverdig natur i Østfold (Fylkesmannen i Østfold 1976). Hele området er også avmerket som område med spesielle friluftsinnteresser i den siste generalplanen for Skjeberg kommune (1981-1992).



## 12. Gåsemoa-Maugesteinsevja

Området omfatter gruntvannsområdet Gåsemoa, Maugesteinsevjene, samt Holenbekken som skifter navn til Hærenbekken nord for Holen bru. Gåsemoa består delvis av grunne våtområder med mudder- og leirebanker som oversvømmes i Glommas flomperioder vår og høst. Fra Gåsemoa strekker den Nordre og Søndre Maugesteinsevja seg innover i kulturlandskapet. Dette er to grunne, vannfylte ravedaler som følger vannstandsendingene i Glomma. Innerst i Nordre Maugesteinsevja renner Holenbekken ut, den skifter navn til Hærenbekken lenger oppe hvor den også svinger seg i fine meandersvinger gjennom et fint parti med starrsump og fuktig mjødurte. Fuktenga langs Holenbekken er spredt bevokst med lauvtrær og vierkjerr.



På grunn av den forsinkete vårfloppen, har Glomma aldri vært særlig egnet for hekkende vannfugl. Eksempelvis forsøker et knoppsvanepar seg med hekking på mudderbanken i Gåsemoa hvert år, og hvert år blir redet tatt av floppen. Gåsemoa og de to Maugesteinevjenes betydning for viltet er som raste- og beiteplasser under trekket vår og høst. Eksempelvis har det blitt observert flokker på opp i mot 70 individer av både knoppsvane og sangsvane, over 100 sandsvaler, 27 vipere mm. Gåsemoa og evjene er også viktige fiskeplasser for fiskeørn.

Sumpmarkene og fuktengene oppover langs Holenbekken og Hærenbekken er derimot mer aktuelle som hekkeområder, men er dårlig undersøkt. Det blir imidlertid årvisst observert spillende enkeltbekkasin over området, og både stokkender og krikkender hekker langs bekken hvert år. Buskskvett og sivspurv observeres i områdene. Området burde også være egnet som hekkeområde for vipe, gulerle, gulsanger, myrsanger mfl.

Sumpområdene og fuktengene langs bekken har blitt beitet inntil for få år siden, men står nå i fare for å gro igjen. Fuktenger begynner idag å bli relativt sjeldent forekommende, og det hadde vært ønskelig med fortsatt beiting i området.

Tre store høgspentraséer skjærer gjennom området, og krysser elva ved Ulvetangen. Det har imidlertid ikke blitt rapportert om problemer med fugl og kollisjoner. Dette kan skyldes at linjene er såpass store at fuglene får øye på dem i god nok tid til en unnamanøvre.

Gåsemoa ble vurdert som klart verneverdig i lokal/regional sammenheng i forbindelse med våtmarksreservatplanen (Hardeng 1986). Det ble i den forbindelse argumentert med områdets viktige funksjon som rasteplasser for fugl på trekk langs den nasjonalt viktige trekkleden for fugl som Glomma representerer. Andre tilsvarende rasteplasser nordover langs elva er Storesand i Skiptvet, Brekkemoa og Røsægmoa i Rakkestad, samt Lysakermoa i Eidsberg.

### **13. Nipa**

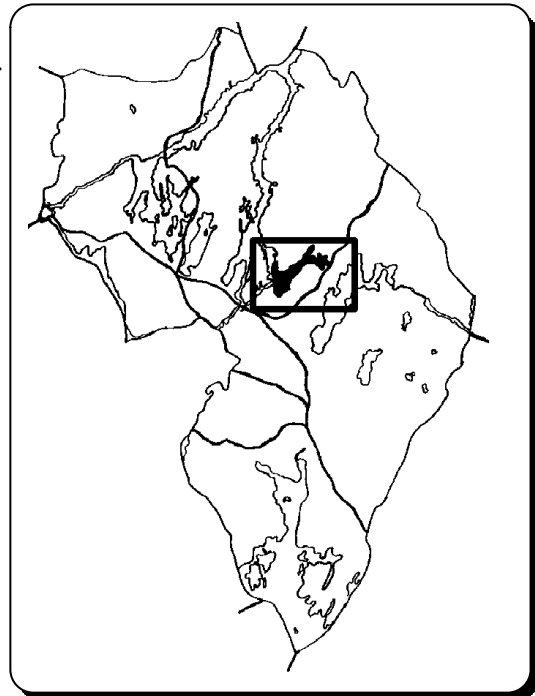
Nipa er ei drøyt tre kilometer lang evje som munner ut i en sidearm av Glomma. Elva Isåa som renner ut fra Isesjø, renner ut innerst i evja. Evja er hovedsakelig omkranset av barblandingskog med stort lauvinnslag, men også rene lauvskoger av typen gråor heggeskog, samt noe hagemark. Stedvis blir leirebakkene ned mot evja benyttet som beite. Ovenfor ravinen er det også noe dyrket mark.

Vannstanden i Nipa varierer med vannføringa i Glomma. Ved normalvannstand i Glomma er vanndybden i evjas indre deler stedvis svært liten utenfor djupålen, dette gir fine beitemuligheter for mange arter vannfugl. Fiskeørna jakter også i gruntvannsområdene i Nipa. Som for resten av Glomma er våtmarka mindre egnet som hekkebiotop for vannfugl på grunn av forsommerflommen i elva. Flere arter ender samt kanadagås gjør imidlertid hvert år hekkforsøk i området, med varierende hell.

Skogene som omkranser Nipa er for det meste av typen naturskog med stort innslag av store trær. Tilgang på død ved er også viktig for Sammen med god tilgang på insekter i våtmarka nedenfor, gir dette gode hekkebetingelser for mange arter fugl. Tangen er et eksempel på en god hekkebiotop i området. Her er det registrert mange ulike arter hekkfugl, særlig spurvefugl. Skogdua, som er ført opp i den norske rødlista over truede arter (Størkersen 1992), har hekket årvisst på Tangen siden 1985. Vepsevåken har blitt observert hekkende, og det finnes også en liten bestand med jerpe i området. Som en kuriositet kan det nevnes at ei rovtørne (sjøfugl) ble observert i området sommeren 1992.

Rådyrbestanden i området er stor, og dette kan være en av årsakene til at det av og til observeres gaupe i området. I flere dammer i området finnes det fortsatt salamandre, og den store salamanderen som er en truet art skal også finnes her.

Den delen av Nipa som lå i Skjeberg kommune var i den siste generalplanen (1981-1992) registrert som "Område med spesiell verneverdi". I den siste generalplanen for Varteig (1979-1990) er området inntegnet som "Naturvernområde". Videre er Nipa omtalt som verdifullt kulturlandskap med spesiell botanikk både i "Naturvernregistreringer i Østfold" (Fylkesmannen i Østfold 1976) og i "Østfoldlandskap av regional betydning" (Asheim 1993). Bevisstheten om områdets naturfaglige kvaliteter har ført til at det er få konflikter mellom menneskelig aktivitet og viltinteressene i området. Imidlertid foregår det noe søppeltømming innerst i evja. Dette kan få negative følger for viltet i området, og har også en uønsket negativ signaleffekt for områdets verdi som viltområde. Eventuell søppeltømming bør derfor stanses, og fyllplassene saneres. Et mindre område (Haga/Hoel) innerst i evja er utlagt som friluftsområde i den tidligere omtalte generalplanen for Varteig. Hvis opprettelsen av et slikt



friluftsområde medfører økt ferdsel og forstyrrelser innover i området, er dette lite forenlig med viltinteressene.

#### **14. Høgnipa - Skjebergmarka**

Typisk Østfold-landskap med vann og vassdrag, myrer og barskog, samt noen mindre arealer kulturlandskap.

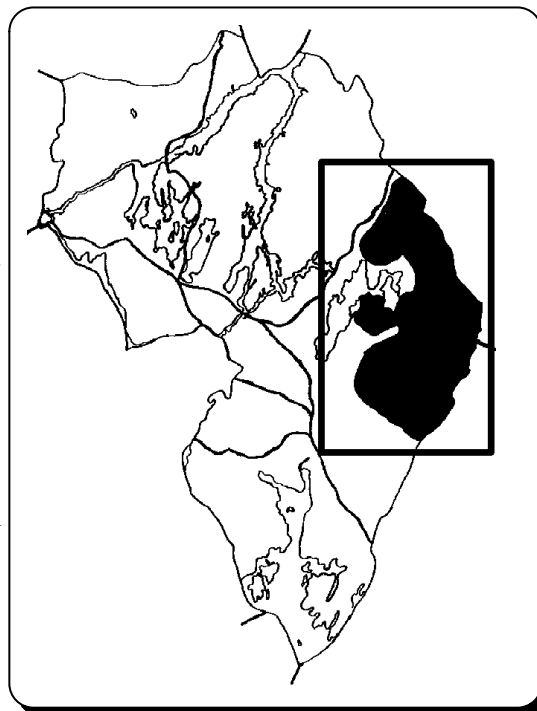
Området ligger øst i kommunen på grensen mot Rakkestad og Halden, og deles geografisk av Børtevannet og Buerbekken. Nord for Børtevannet ligger Høgnipa med barskogsområder som domineres av lav til middels bonitet av furu og gran. Nord for Børtevannet er det bemerkelsesverdig lite vann og tjern. Langen, som delvis ligger i et viktig viltområde i Rakkestad, er faktisk den eneste sjøen i området.

Området sør for Børtevannet er kjent av de fleste i Sarpsborg som Skjebergmarka. Dette området er klart frodigere enn Høgnipa, og har også fler både store og små innsjøer. Den største av disse er Tvetervannet, som benyttes som drikkevannskilde for nabokommunen Fredrikstad. Største høyde er Høgnipa, eller "Høykneppe" som den heter lokalt, med sine 191 m.o.h. Her ligger også den første bosetningen i Østfold, forøvrig også en av de aller første i Norge. Laveste punkt i dette store viltområdet er 38 m.o.h. ved Isesjø som grenser til viltområdet i vest.

Vegetasjonen er som ellers i Østfold svært skiftende, fra lavskog av lav-furu-type på toppene til fuktige dråger med sumpskog. Blåbærskog med barblanding er imidlertid den mest vanlige skogtypen. Området skiller seg noe ut fra tilsvarende områder lenger inn i fylket ved hyppigere forekomst av mer varmekrevende arter som feks. eik og hassel.

Det ligger noen gårdsbruk i området, en skytebane ved Oppsjø, og det er også planlagt en ny skytebane ved Ørnekuila, sør for Sætreåsen. Som regel blir ikke landbruksarealer innlemmet i viltområdene, men kulturlandskapet for eksempel rundt Børtevannet og ved Røstad inneholder såvidt mange kvaliteter for viltet at det er naturlig å innlemme det i viltområdet. Når det gjelder skytebanene er det vanskelig å påvise at støyen fra disse har direkte negativ innvirkning på viltet så lenge de ikke fører til økt ferdsel utenfor baneområdet.

Områdets viktigste funksjon for viltet er som leveområde for arter tilknyttet barskog, men det har feks. også en viktig funksjon for en sårbar art som fiskeørn. Det er registrert fler fiskeørnreir i eller i umiddelbar nærhet av området, og det er konstatert to hekkende par i 1993, og sannsynligvis er det tre eller fire hekkende par her i år. Av andre arter rovfugl er det registrert hekkende perleugle, hønsenhauk, spurvehauk, kattugle, hornugle og musvåk. Ravn hekker også årvisst i området.



Andre truede eller sårbare arter som kan nevnes er storlomen som tidligere hekket flere steder i området. Gråspett, vendehals og natteravn er også observert hekkende i området de siste årene.

Elgen har viktige vinterbeiter på de skrinne kollene både i Sarpsborg og i tilsvarende områder i nabokommunene Rakkestad og Halden. Rådyrbestanden i området er også bra, men atskillig vanskeligere å jakte på enn rådyr i kulturlandskapet.

Det er registrert fire tiurleiker i området hvor det spilte tiur i 1994. Orrfuglen spiller også i området, helst i områdene omkring Høgnipa, og gjerne spredt utover landskapet.

Flere mindre arealer i dette viktige viltområdet blir omtalt i en naturvernregistrering som foregikk i Østfold på 1970-tallet (Fylkesmannen i Østfold 1976). Hele området er i den tidligere generalplanen for Skjeberg anerkjent som et område med spesielle friluftsinnteresser, og med små unntak er størsteparten av området vurdert som et "Østfoldlandskap av regional betydning" i en rapport av samme navn som kom ut i fjor (Asheim 1993).

På grunn av sine naturkvaliteter og sentrale beliggenhet er det relativt stor ferdsel i området. Stisystemet i området bør revurderes på grunnlag av viltplanen, og økt ferdsel bør i størst mulig grad unngås. Ferdselele bør uansett forsøkes kanalisert til de minst sårbare områdene.

Områdene henger naturlig sammen med et viktig viltområde i Rakkestad, samt lignende arealer i Halden. Det bør derfor planlegges en felles forvaltning av dette viktige viltområdet, som i tillegg til å være et viktig viltområde også har en betydelig kulturell verdi som en av Norges første jaktområder.

### **Syverstad**

Etter at kartleggingen og vurderingen av viltområdene var avsluttet kom det inn signaler om at skogområdet øst for Syverstad hadde såpass mange kvaliteter for viltet at det burde prioriteres som et viktig viltområde. Det ble imidlertid lagt fram få konkrete observasjoner fra området, og det var ikke ressurser igjen i prosjektet til ytterligere feltarbeid. De opplysningene som kom inn er ført inn i bakgrunns materialet, og området bør vurderes nærmere ved en framtidig revurdering av viltplanen.

## **5.2 VIKTIGE TREKKVEIER FOR HJORTEVILT I SARPSBORG**

Nedenfor følger en liste over viktige trekkveier for hjorteviltet i Sarpsborg samt inn og ut av kommunen. Det er bare de stedene hjorteviltet krysser veier, jernbane eller vann som er inntegnet på kartet. Dette skyldes både at dette er spesielt viktige punkter i trekkrutene, og fordi det ofte er ved slike steder trekkrutene blir lagt merke til. Erfaringsmessig ser det ut til at hjorteviltet bruker de samme trekkveiene både under sesongtrekkene vår og høst, når den blir jaget fra et område, og ved mer sporadiske beitetrekk gjennom hele året.

I perioden 01.01.1992 - 15.08.1994 ble det totalt registrert 34 elg- og 158 rådyrpåkjørsler i Sarpsborg kommune. Antall påkjørte dyr i denne perioden er ført opp i parentes bak hver enkelt trekkvei. Første tall er elg, andre er rådyr.

Bokstavene på trekkrutene refererer til bokstavene ved de inntegnede trekkveiene på viltkartet.



- |  |
|--|
|  |
|--|
- A Viktig trekkvei for elg over veien ved Bøkrysset. Her blir det påkjørt dyr år om annet. (1 elg/1 rådyr)
  - B Viktig trekkvei for rådyr over veien ved Kolstad. Her kjøres det årlig i hjel dyr.(0/3)
  - C Viktig trekkvei for elg over veien ved Belsbymoene, men det skjer imidlertid ikke så mange ulykker her.(1/0)
  - D Viktig trekkvei for elg og rådyr over veien ved Bjørnlandsbanen, her kjøres det i hjel dyr år om annet. (1/1)
  - E Viktige trekkveier for både elg og rådyr i området ved Knatterød både over veien og over jernbanen. Her kjøres det i hjel dyr årvisst. (6/2)
  - F Viktig trekkvei for rådyr over veien ved Holen bru hvor det årvisst blir påkjørt ett til flere dyr. (0/3)
  - G Viktig trekkvei for både elg og rådyr over E6 ved Rådegrensen. Her kjøres det i hjel dyr år om annet. (1/1)
  - H Viktig trekkvei over E6 i Børstadbakken hvor det blir påkjørt flere rådyr i året, det har også vært noen tilfeller med elg. (1/7)
  - I Viktig trekkvei for rådyr over E6 ved Eidesvingen hvor det blir påkjørt flere dyr i året. (0/5)
  - J Meget viktig trekkvei for både elg og rådyr. Dette er det stedet hvor det kjøres i hjel flest elg i kommunen. (5/6)
  - K Viktig trekkvei for rådyr over E6 syd for Kalnesporten. Her blir det påkjørt flere dyr i året. (0/5)
  - L Viktig trekkvei over rv. 114 ved Bjørnlandsgrenda. Her kjøres det ihjel dyr år om annet. (1/1)
  - M Viktig trekkvei for både elg og rådyr over veien ved Spydevold. Her kjøres det i hjel flere dyr i året. (1/3)
  - N Viktig trekkvei for rådyr over veien ved Nord for Ise skole hvor det blir påkjørt dyr omtrent årvisst. (0/2)
  - O Viktig trekkvei for rådyr over veien ved Fjell hvor det kjøres i hjel to til tre dyr hvert år. (0/5)
  - P Viktig trekkvei for rådyr over jernbanen nord for Åserød. Her kjøres det årvisst i hjel dyr. (0/3)
  - Q Viktig trekkvei for rådyr over veien ved Gartner Moen hvor det kjøres i hjel to til tre dyr hvert år. (0/5)
  - R Viktig trekkvei for rådyr over jernbanen ved Bjørnstad. Her kjøres det i hjel dyr årvisst. (0/4)

- S Viktig trekkvei for både elg og rådyr over veien ved Skadalen hvor det årvisst kjøres i hjel dyr. Krysningen er spesielt stygg fordi veien ligger høyt over terrenget slik at dyrene plutselig dukker fram. (2/3)
- T Viktig trekkvei for rådyr over veien ved pukkverket. Her kjøres det årvisst i hjel dyr. (0/5)
- U Viktig trekkvei for rådyr over riksvei 127 ved Sandbakken hvor det kjøres i hjel en til to dyr i året. (1/3)
- V Viktig trekkvei for rådyr over veien ved Jarle hvor det årvisst blir påkjørt dyr. (0/2)
- W Viktig trekkvei for rådyr over veien ved Skjeberg kirke hvor det kjøres i hjel to til tre dyr i året. (0/3)
- X Viktig trekkvei for rådyr over Rv. 127 v/Bekkevoldkrysset hvor det årvisst blir påkjørt dyr. (0/3)
- Y Viktig trekkvei for både elg og rådyr over veien ved Solberg N. Her kjøres det i hjel flere dyr av begge artene hvert år. (3/3)
- Z Viktig trekkvei for rådyr over veien ved Solberg S. Her kjøres det i hjel flere dyr i året. (0/7)
- Æ Viktig trekkvei for både elg og rådyr over veien der granhekken slutter ved Rønning. Her skjer det omtrent årvisst påkjørsler. (1/4)
- Ø Viktig trekkvei for rådyr over veien på bred front ved Gunnarstorp, årvisse påkjørsler. (0/4)
- Å Viktig trekkvei for elg over veien ved Skinne, her kjøres det i hjel dyr år om annet. (1/2)
- A1 Viktig trekkvei for rådyr over E6 langs Skjebergbekken. En til to dyr kjøres i hjel hvert år. (0/4)
- B1 Viktig trekkvei for rådyr over vei og jernbane ved Torgauten hvor det kjøres i hjel flere dyr i året. (1/5)
- C1 Viktig trekkvei for rådyr over vei og jernbane ca. 600 meter sør for Torgauten. Her kjøres det flere dyr i året. (0/3)
- D1 Viktig trekkvei for rådyr over riksvei 127 sør for Høk. Her kjøres det årvisst i hjel dyr. (0/4)
- E1 Viktig trekkvei for rådyr over veien mellom Rød og Melleby. Det skjer flere påkjørsler langs hele sletta hvert år. (0/4)
- F1 Viktig trekkvei for elg over E6, men det skjer ikke så mange påkjørsler selv om det er mye trekk over veien her. Dette skyldes hovedsakelig at det er meget god oversikt i området. (1/2)
- G1 Viktig trekkvei for elg over veien ved Brårød. Her skjer det påkjørsler år om annet. (2/2)



**Elg**

